

NÄIN KOHTAAT VALIKOIVASTI PUHUMATTOMAN LAPSEN

1

Suhtaudu lapseen muuten kuin kehen tahansa muuhun lapseen, mutta älä kiinnitä huomiota lapsen puhumattomuuteen. Älä siis vaadi häntä puhumaan tai hermostu siitä, jos lapsi ei puhu. On tärkeää, etteivät valikoivasti puhumattomat lapset kuitenkaan unohdu taustalle, vaan heidät otetaan mukaan tekemiseen ja vuorovaikutukseen muiden kanssa. Vuorovaikutuksesta suuri osa on ei-kielellistä (ilmeet, eleet, yhdessä tekeminen) ja lapsen kanssa voi löytää hyvän kontaktin myös ilman puhetta.

2

Valikoivasti puhumattomat lapset eivät yleensä tykkää olla huomion keskipisteenä. **Jos puhumiseen tai puhumattomuuteen kiinnitetään huomiota, se saa lapsen vetäytymään entisestään.** On tärkeää suhtautua lapseen aivan tavallisesti vaikka hän puhuisikin, eikä tehdä puhumisesta numeroa tai kehua häntä. Tällainen suhtautumistapa kannustaa lasta jatkamaan puhumista.

3

Vältä kysymyksiä. Kysymykset ovat ikään kuin suoraa painostusta puhumiseen ja on sosiaalisesti epäkohteliasta jättää vastaamatta kysymyksiin. Älä siis aseta lasta näin hankalaan tilanteeseen. Voit jutella lapsen kanssa käyttäen kuvailevaa kommentointia tai pohdiskelemalla itse vastauksia kysymyksiisi. Kuvailevaa kommentointia sisältävä keskustelu tarjoaa lapselle mahdollisuuden ottaa osaa keskusteluun, mutta ei aseta hänelle painetta puhumiseen.

4

Vältä suoraa katsekontaktia. Lapsen on helpompi puhua, jos et ole suorassa katsekontaktissa häneen silloin, kun huomaat hänen haluavan puhua.

5

Lapset alkavat puhua silloin, kun heillä on siihen tarpeeksi turvallinen olo. Yritä siis parhaasi mukaan vaikuttaa siihen, että lapsella on mukava ja turvallinen olo. Joskus lapset tarvitsevat myös ulkopuolista apua ahdistuneisuuden hallintaan, mikä auttaa valikoivan puhumattomuuden voittamisessa.